

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A belegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, úszómesterek stb., kórházi segédmunkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közveit intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzelt személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAINAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutánjában felvételnek.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Régi cél, új Otthon.

Szinte látom sokak ajakán a gunyos mosolyt, „ismét Otthon?” Igen, addig míg meg nem valósul az igazi Otthon. Sokan, nagyon sokan tartják ezt lehetetlennek, s mi kevesen mégis hiszük, hogy megtudjuk valósítani csak akarni kell. Az ideiglenes Otthon megtanított arra, hogy mit lehet és mit nem lehet. Ezen okulva kezdjük az új, végleges Otthont megteremteni.

Ehhez a munkához kérjük tagjaink támogatását és megértését. Ebből a munkából nem szabad, hogy hiányozzon egyetlenegy ápoló és ápolónő sem. Ehhez hozzá kell segítenie, járulnia mindannyiunknak. Ez szent kötelesség, mert ebből mindannyiunknak hasznunk lesz.

Az új Otthonunk megvalósulásával megoldást nyerhet az akkorra való biztosítás és a képzés kérdése. Ez csak két igen fontos és életünkre nagy kihatással járó kérdés, azonban ezzel sok más és bennünket közelebbről érintő kérdés is megoldást nyerhet. Ezek mind olyan tényezők melyek a mi szempontunkból égetően fontosak és sürgős megoldásra várnak.

Az új Otthonra sürgős szükségünk van, azt más nem fogja helyettünk megvalósítani és mert ennek tudatában vagyunk a szükségét őszintén érezzük, hiszük és meg vagyunk győződve, hogy azt saját erőnkkel, erős akarattal és áldozatkészségünkkel meg is tudjuk valósítani.

Minden tag tartsa szent kötelességének, hogy anyagi erejéhez mérten járuljon hozzá. **Nem adományt, csak kölcsönt kérünk, amit visszafizelünk tisztességes kamattal együtt.**

A mi új Otthonunk lesz a mi erős várunk. Ezen keresztül valósíthatjuk meg szociális intézményeinket, oldhatjuk meg szociális bajainkat. Műassuk meg a jelenben is, úgy mint azt a múltban tettük, hogy van erőnk és akarattunk. Tudunk igazainkért küzdeni és ha kell áldozatot is hozni.

A régi ideiglenes Otthonunk bizonyossága annak, hogy az egyesületünk vezetősége komoly és céltudatos munkát végzett és kíván a jövőben is végezni. Bár sok nehézséggel és nem számított akadályokkal küzdött meg a múltban is, amidőn az ideiglenes Otthon felállításába belefogott, bebizonyította azt, hogy erős akarattal és a tagok megértésével a csaknem lehetetlennek látszó dologból is lehetőt varázsolt a szemünk elé. Az ideiglenes Otthonunkban nagyon sok tagtársunk és tagtársnőnk talált hajlékot. A nehézségeket leküzdve ma már mindazoknak, akik kölcsönökkel segítettek azt megvalósítani, kölcsöneiket tisztességes kamattal együtt visszatérítettük.

Ez a tudat és ez az eredmény, amelyet ezen átmeneti Otthonunkkal elértünk, ad bátorságot ahhoz az elhatározáshoz, hogy új lelkesedéssel és tör-

hetetlen hittel induljunk neki egy nagyobb és egy végleges Otthon megszerzésének. Érezzük át mindannyian az Otthon szükségességének gondolatát és álljunk mindannyian az építés munkájába. Mindenki a saját erejéhez mérten.

Hogy milyennek gondoljuk el az Otthont a maga valóságában, erre még visszatérünk és ismertetni fogjuk részleteiben. Most első kötelességünk, hogy kölcsöneinkkel módot nyújtunk annak megalapozásához.

Fel a nagy munkára és ha akad kicsinyhitű, kételkedő sorainkban győzzük meg őket arról, hogy nincs lehetetlenség ott ahol meg van az erős akarat és törhetetlen bizalom egy szebb jövőben.

Balázs Flóra
alelnök.

A véglegesítés kérdése.

Küldötségünk a városházán.

A közkórházi ápolónői kar hosszú évek óta foglalkoztatja a véglegesítés kérdése. Szövetségünk az egyedüli, amely a világi ápolónői kar ezen jogos kérésével, hogy őket 5—10—15 szolgálati év után, sőt vannak, akik még ennél is hosszabb szolgálati idővel rendelkeznek, véglegesítsenek, méltányosnak tartja és programjával tüzte ki, hogy azt szorgalmazza az illetékes ügyosztálynál.

Szövetségünk évek óta, már sokszor járt el a főváros X. közegészségügyi ügyosztálynál, ahol sürgette a kérdés mielőbbi megoldását. Nem egyszer kaptuk azt a kedvező ígéretet, hogy az ügyosztály már komolyan foglalkozik is a kérdés megoldásával és hogy az rövidesen meg is fog valósulni.

Az évek múltak, az ígéret meg van, azonban a véglegesítés úgy meg ma is abban a stádiumban van, mint évekkel ezelőtt, vagyis magyarosan kifejezve, még a sötétség homályában vesztegel. Szomorú és való az, hogy hivatalos helyeken oly könnyen dobálódznak az ígérettel, amelyekből ritkán válnak valamit készpénzre.

Pedig e kérdés sürgős elintézése nem tűr halasztást.

A bizonytalanság, amelyben az ápolói kar él, valóban a közegészségügy rovására is megy. Különösen ha még azt is hozzá számítjuk, hogy mily megkülönböztető elbírálást vontak az utóbbi egy év alatt ápolónő és ápolónő között. Aki az ápolónők helyzetével behatóan nem foglalkozott és foglalkozik, az nem is tudja és tudja, hogy kórházak falain belül, mily óriási megkülönböztetések állanak ma fenn.

Elég ha egy esettel világíthuk meg ezen állításunk valódiságát. Egy évvel ezelőtt a főváros tanácsa, *dr. Wenhardt János*, ig. főorvos — aki most megérdemelt nyugalmába vonult már — kezdeményezésére betegápolási tanfolyamot nyitott. A tanfolyamon bementés szerinti olyan egynék vehettek részt, akiknek középiskolai képzettségük volt. Azonban ez csak küfélé volt mondva, mert tudomásunk szerint elutasítottak olyanok is, akiknek ez a képesítésük meg volt. Tehát ez azt igazolja, hogy csak kiváltságosak vehettek a tanfolyamon részt. A tanfolyam két éves időtartamra szől és a részvevők a tanfolyam sikeres elvégzése után a tisztviselői státusba veteinek fel és véglegesítettek. A tanfolyamra felvett növendékek az első naptól kezdve 32 pengő havi zsebpénzt és 40 pengő havi lakbért kaptak. Napi ötszöri étellemezést, amit részükre két leány szolgál fel egy e célra berendezett étkezőben. Az étellemezés minősége az orvosi étellemezést is meghaladja. A szolgáltatási beosztásuk fél napos, mert az egyik rész délelőtt, míg a másik délután teljesít szolgálatot. Azonban értesülésünk szerint ujjában van most egy 25 tagból álló csoport, amely még szolgálatot sem teljesít, hanem ennek dacára a fent jelzett fizetést és étellemezést élvezi.

Ha ezzel összehasonlítjuk a világi ápolónők mai gazdasági viszonyait, vagyis, hogy ma egy ápolónőnek, aki a főváros közórházában 10—20 évet eltöltött, hosszú, becsülettel végzett szolgálata után sem érte el a 60 pengő havi fizetését és ha kinllakó, akkor kap 10 pengő lakbért megterítést — ugyan hol kapni ezért az összegért lakást — pedig reggeltől késő estig teljesítenek szolgálatot és az étkezéseiket szolgálati idejükben sokszor megszakítva fogyasztják el, nem lehet azon csodálkozni, ha depresszió alatt állanak és ez bizony sokszor a munkateltetésben is kiülkőzik. Most azonban sokszorosan rosszabb helyzetben élnek a világi ápolónők, akik súlyos időkben megadással szolgálták a főváros közórházait, mert részben a rendi ápolónők térhódítása a kórházakban és ujjában a magukat kék keresztseknek nevező és most tanfolyamot hallgató új ápolónők is a főváros közórházaiban kívánnak ez ujjabb pályán elhelyezkedni.

Szövetségünk látva a világi ápolónők mind bizonytalanabbá váló helyzetét és a fiikársághoz beérkezett panaszoikat, a kedélyek megnyugtatóására *dr. Krizs Árpád*, föv. biz. tag vezetésével egy négy tagu ápolónői küldöttséggel jelentünk meg a városházán. *Némethy* tanácsnok ülésen való elfoglaltsága miatt a küldöttség *Szendy* főjegyző fogadta, ki felhatalmazást kapott arra, hogy a küldöttségnek a kérésére a választ megadhassa.

Az ápolónői kar kérelmét *Szieben József* főtítkár terjesztette elő, mely a véglegesítés, a megkülönböztetett elbánás, étellemezés, lakás és az esetleges leváltás kérdését tartalmazta. *Szendy* főjegyző ur az előterjesztésre a következő választ adta: a véglegesítés ügyében a tanács keresi a módozatokat, lehetőséget, hogy e célra a szükséges anyagi eszközöket biztosítsa, mind e mellett kéri, hogy e kérésünket ujjabb beadványban terjesszük be. A leváltásra vonatkozóan kijelentette, hogy ez ne okozzon aggodalmat, mert a főváros közórházai még nagyon érik a jó munkaerő hiányát és ha leváltás történne is ez még nem vonja maga után az elbocsátást. A mi az étellemezés és a lakás-kérdést illeti, ezt megvizsgálja és intézkedik.

A küldöttség a választ megnyugvással vette tudomásul. Szövetségünk ez ügyet e kérdések közmelegnyugvára történő elintézéséig állandóan felszinen tartja.

Vörös, a „nemzeti“ cégér leple alatt.

Lapunk hasábjain már volt alkalmunk arra a díszes társaságra reá mutatni, amely társaság az egészségügyi alkalmazottak jóhiszeműségére építve, nemzeti jellegű öltöve fel, kísérletet tett őket megnyerni céljaiknak. Hogy ez nekik eddig nem sikerült, részben az egészségügyi alkalmazottak jó érzékének és óvatosságának, részben a mi éberségünknek is tudható be.

Most ujjában ismét elérkezettnek látjuk az időt arra, hogy kísérletet tegyünk, mert a választások ideje közeledik az egészségügyi alkalmazottak tömegeinek meghódítására, hogy céljaikat könnyebben elérhessék. Egyet azonban számításon kívül hagytak és ez az, hogy ma már az egészségügyi alkalmazottak nagy tömege gondolkodó tömeg, mely a száján végig húzott mézes madzagnak nem dől be oly könnyen és nagyon megdondolja, kiknek a gondjaira bizza sorsának irányítását. Az 1918—19-es évek pedig már elmúltak, amikor az embereket parancsszóra lehetett akolba hajtani. Az egészségügyi alkalmazottak jól emlékeznek még a fent jelzett gyászos időkre és így nem csoda, hogy az egybehívóknak a sikertelenségben való siráson kívül más előnyt nem biztosított az összehívás.

Azonban, hogy fenii sorainkat érthetővé tegyük, t. i., hogy indokoljuk, hogy mindezt miért tartjuk szükségesnek megírni röviden az alábbiakat ismertetjük:

Folyó évi október hó 10-én kezünkbe jutott egy nyomtatvány, amelyen a kórházi alkalmazottakat, különösen az ápolókat és ápolónőket, gazdasági viszonyaik megbeszélése és mikénti rendezése tárgyában, f. évi október hó 11-én estére értekezletre hívták egybe. Egybehívóként a nyomtatvány alján olvashattuk egy „Nemzeti Szövetség“ címét.

Hogy az egészségügyi alkalmazottak mai gazdasági helyzete mily szomorú, azt senki oly jól nem tudja, mint mi, kik nap-nap után velük egyetemben járjuk a kálváriát. Azt is érezzük, hogy e mérhetetlen bajok orvoslására sok segítöre és őszinte barátra van szükségünk. Azonban azt is tudjuk, hogy a jó barátoknak és az őszinte segítőtársaknak nincs arra szükségük, hogy magukat álarc alá rejtsek, mert ez könnyen lehell és hamar lesz megismerhető a valódi arculata. Már pedig az ilyen körülmény a bizalmatlanságot és megvetést szokta maga után vonni.

Mi, akik minden megmozdulást, mely az egészségügyi alkalmazottak gazdasági helyzetének megjavítását célozza, éber figyelemmel kísérjük és mint ilyenről, amely nem az első már, erről is tudomást szereztünk és azon meg is jelentünk. Szívesen látott vendég volt ott, aki azon a gyűlésen megjelent — csak a magát orvosnak nevezett előadó szerint, tulságosan kevesen vettünk részt ezen általa is elismert fontos kérdéseket megvitatni hivatott értekezleten — amit mi magunk is hajlandók vagyunk megerősíteni.

Csak azt nem tudjuk megérteni, hogy egy „Nemzeti Szövetség“ mi okból adta albertlebbe magát a nemzetközi szociáldemokratáknak és az

előadó orvos urnak, aki magát a Közegészségügyi Alkalmazottak Nemzeti Szövetsége elnökének nevezte, mint meggyőződéses szociáldemokrata — mert annak mondotta magát — miért bujt a nemzeti szövetség cégére alá? Itt valami még sincs rendjén. Itt az egészségügyi alkalmazottak bőrére megy a vásár. Igaz embernek nincs szüksége álarcra. Az a maga valóságában, elvének megvalósásával áll ki a porondra, nem pedig úgy, mint ez esetben megírtént.

Irhatalnk ezen értekezleten szerzeit sok más tapasztalatunkról is, azonban egyelőre elég annyit megjegyeznünk, hogy ott ahol álarcban jelentkeznek az egészségügyi alkalmazottak ott „megmentői” közül is keveset találhatunk.

Egészségügyi alkalmazottak, mi óva intünk benneteket az ilyen „jóakaróktól” akik nemzeti cégér őrve alatt jönnek közéttek és behízelgő, sokat ígérő szavakkal akarnak maguk részére hódítani. Mi csak annyit kívánunk megjegyezni: „Vigyázat (vörösre) mázolvá!”

Uj gyógyfürdő.

Már egyes napi lapokból értesülheftünk arról, hogy Hajduszoboszló mellett artzi kuf furása közben földgáz és jódtartalmu gyógyforrásra akadtak. A gyógyforrás felhasználására vonatkozóan különféle tervek merültek fel, majd abban állapotok meg, hogy azt mindenképen a közegészségügy szolgálatába állítják.

Hajduszoboszló város képviselőtestülete legutóbb tartott közgyűlésen döntött véglegesen a város jövőjére korszakos jelentőségű gyógyforrás sorsáról. *Ballaár Dezső* református püspök vezetésével kétmillió pengős alapfőkével részvénytársaság alakult, amely részvénytársaság szerződést nyújtott be a városhoz, a gyógyforrás felhasználását illetőleg, a mit a képviselőtestület magáévá tett. Az igen érdekes szerződés főbb pontjai a következők:

Hajduszoboszló városa 53 évre, tehát 1980 december 31-ig terjedő időre bérbeadja a részvénytársaságnak a gyógyfürdőt és a hozzátartozó területet. A bérlő társaság köteles 1928. június 15-ig megépíteni a háromtagozatu strandfürdőt, melynek egyik része a szabadfürdőzők, második része a betegek rendelkezésére állana, míg a harmadik része országos versenyek céljait szolgálja. 1928 november 1-ig köteles a társaság felépíteni a fürdő főépületét, a gyógyfürdők épületeit tükörfürdőkkel, kádfürdőkkel és megfelelő más medencékkel. 1930 december 31-ig köteles a bérlőtársaság felépíteni és rendezni az egész fürdő területét, kávéházat, modern éttermet, gyógytermet (kurszalont) és három modern szállodát.

A szerződésnek egyéb érdekes pontjai is vannak, azonban ezek már bennünket nem érintenek közelebről. Ami minket érdekel, az a kenyérkérdés lehetősége, a munkaalkalom. Amint a leírásból látható, az uj gyógyfürdő a legkényesebb igényeknek megfelelően épül és nagy terjedelménél fogva reményt nyújt arra, hogy a személyzetét is elsőrendű munkaerővel fogják képviseltetni.

Egy új és minden igényeknek megfelelő gyógyfürdőnek elengedhetetlen fő kelléke, hogy intelligens és elsőrendű szakmunkaerővel kezdje meg a működését. A magunk részéről örömmel üdvözljük az uj gyógyfürdőt, mely alkalmat fog nyújtani sok elsőrangú fürdős-szakmunkásnak a kenyérkereset lehetőségére.

Tartsuk zárva a nagy ünnepek első napján a fürdőket.

Szakegyesületünk sokszor foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy karácsony, husvét és pünkösöd ünnepeinek első napján a fürdőüzemek zárva tartassanak. E főrevésünket eddig csak a főváros tulajdonát képező három nagy fürdő méltányolta és évek óta e napokon üzemeiket zárva is tartják.

A magánfürdők e főrevésünket bár évről-évre átiratban kerestük meg az igazgatóságukat és kértük, hogy ezen három nagy ünnep első napjain tartsák zárva üzemeiket, sem honorálták. Szakegyesületünk látva, hogy a többszörös békés kísérleteink eredménytelenek maradtak, a legutóbb tartott választmányi ülésen ismétellen foglalkozott ez ügygel és határozatilag kimondotta, hogy megkeresi a kereskedelemügyi minisztériumot és kéri, hogy rendeleti uton szerezzen érvényt a fürdőmunkásság eme szerény kívánságának.

A beadványt a litkárság megszerkesztette és azt a kereskedelemügyi minisztériumhoz benyújtotta. Minden remény meg van ahoz, hogy a fürdőmunkásság e szerény és méltányos kívánságát a kereskedelmi miniszter ur magáévé fogja tenni és rövidesen rendeleti uton szabályozni fogja e kérdést.

Nem sok idő választ már el bennünket a karácsonyi ünnepektől és mi fürdőmunkások érdeklődéssel várjuk, milyen álláspontra helyezkedik ez ügyben a kereskedelmi minisztérium. Emberi szempontból bírálva a fürdőmunkásság e kérését, nem hisszük, hogy bárki is el ne ismerné, hogy e kívánság a legszerényebb, de egyuttal a legméltányosabb is, amit munkásszempontról eddig kívántak.

Reméljük, hogy amit békés megértéssel a a magánfürdők igazgatóságaival nem sikerült megvalósítani, azt a kereskedelemügyi miniszter rendeleti uton fogja biztosítani a fürdőmunkásságnak, még pedig úgy, hogy már karácsony első napján családjuk körében ünnepelhetnek.

Budapesti Munkások és Alkalmazottak Takarékos és Hiteleszövetkeze, mint az O. K. H. tagja.

Az összefogás szükségességének érzete sugározza belénk a szövetkezet megalapításának eszméjét. Ezzel anyagi alapot teremünk saját magunk számára, hogy szilárdan álljunk. Oly alapot, ahol mi vagyunk az erő, a pénz és a munka, ahol miénk ugyan a szervezés gondja, de az eredmény is önönmagunké.

Szövetkezetünk célja: tagjaink anyagi helyzetének javítása az által, hogy azok indokolt hiteligenyeit kielégíti, gazdaságuk folytatásában, esetleges vállalkozásaikban és üzleti ügyeikben segíti s ezzel kapcsolatosan őket takarékoságra ösztönzi, gazdasági ismeretekre oktatja, jóerkölcösü üzleti tevékenységre neveli és pontosságra szoktatja.

Szövetkezetünk tagja kell, hogy legyen mindenki, aki velünk s céljainkkal közösséget érez.

Szövetkezetünk tagjai üzletrészeket jegyeznek. Minden egyes üzletrész értéke 40 pengő. Ez nem egyszerre fizetendő be, hanem az aláírástól számított két évre belül.

Az üzletrészeken kívül a szövetkezet, mely az O. K. H. kebelébe tartozik, jelentős és olcsó hitelt kap az O. K. H. részéről. Az O. K. H. ezen

hatalmas támogatása elérheti az összes lejegyzett üzletrészek négyszeres összegét. Természetes, hogy az O. K. H. nem adhatja ezen hitelt a nélkül, hogy a kellő irányítást és ellenőrzést ne kötné le a maga részére szövetkezetünkkel szemben. Az O. K. H.-nak szövetkezetünk üzletvezetésére és ügykezelésére nézve ellenőrzési, felügyeleti és szükség esetén intézkedési joga van. Az O. K. H. ezen ellenőrzési tevékenysége annál inkább üdvös és hasznos, mert ez által az ujonnan alakult szövetkezetünk egy hatalmas, régi, országos, fővnyélrehozta intézmény ellenőrzése alá kerül, amely ugyi főkéjével, mint erkölcsi erejével és tisztaságával már eleve a biztonság és tisztaság érzetét adja ugy befelé, mint kifelé szövetkezetünk irányában. Ez pedig csak fokozza szövetkezetünk erejét s megbecsülését.

Szövetkezetünk üzlelköre:

Lapunk mult számában már ismertetett szövetkezetünk üzlelköre elsősorban a tagokra terjeszkedik és pedig:

a) a szövetkezet kölcsönöket nyújt tagjainak, b) segédkezet nyújthat tagjainak mindenféle gazdasági szükségleteinek beszerzésében, valamint nefaláni vállalkozásaikban, saját kebelében egy vagy több gazdasági ágra nézve a tagok sorából egy vagy több termelő, vállalkozó vagy elárusító szakcsoportot vagy szakosztályt alakíthat.

De kiterjedhet a szövetkezet üzlelköre nemtagokra is, azonban ilyenkor az O. K. H. hozzájárulása szükséges.

a) tagjaink minden, a bankszakmába tartozó megbízását lebonyolíthatja,

b) résztvehet vagy érdekeltséget vállalhat közérdekű intézmények, közgazdasági, kereskedelmi, ipari vagy közlekedési vállalat alapításában vagy financirozásában.

Szövetkezetünk szervezete az O. K. H. tagjaiként szereplő szövetkezetek normális szervezeteinek felel meg. Ezen szervek: 1. a közgyűlés; 2. az igazgatóság; 3. a felügyelőbizottság. Ezen szervek összeállítása és hatásköre ugyancsak az O. K. H. által régen kipróbált s jóváhagyott alapszabályokban van lefektetve.

állapítva az ülést megnyitotta. *Deák Mária* titkárnő felolvasta a mult havi jegyzőkönyvet, amely ellen kifogás nem emeltetett, az hitelesnek ismertetett el. *Válfy Ferenc* a pénztári állományról számolt be, amit az igazgatóság egyhangulag vett tudomásul. *Szieben J.* a főtitkári beszámolóját tartotta meg. Ismertette a Munkáspénztár személyzete érdekében benyújtott memorandumokra *Dréhr* államtitkár ur választát, amit az igazgatóság megnyugvással vett tudomásul. Majd ismertette a szüreti ünnepélyünk lefolyását és eredményét. Végül beszámolt az elnökség azon ténykedéséről, melyet a székház vétele ügyében kifejtett. A jelentéseket az igazgatóság egyhangulag megelégedéssel vette tudomásul. Ezután a kérelmek terjesztettek elő. *Vigh Ágostonné* az I. osztályba kérte áthelyezését, amely kérelemnek az esetben ad helyt az ig., ha egyes ügyeket tisztázni fog. *Berecky Imréné* a II. osztályba kérte áthelyezését, amely kérelemnek az igazgatóság helyt adott. *Lóffy Józsefné* ellen felhozott panasz ügyben az igazgatóság olyként határozott, hogy nevezett bocsánatot kérjen. *Balázs Flóra* alelnök az új Otthon szerzésével kapcsolatban kérte az igazgatóságot, hogy állapítsa meg azon összeg nagyságát ameddig a vétel esetében az igazgatóság által megválasztandó és a vétellel megbizandó bizottság kiterjeszkezhetik. *Szieben József* főtitkár ismertette az olyan ingatlanok vételárának nagyságát, mint amelyek az Egyesületünknek e célra szükségesek. Az igazgatóság az ingatlanok árának ismertetése után a szükséges összeget megszavazta, majd a bizottságba beválasztattak *Bell Vilma*, *Somogyi Anna*, *Válfy Ferenc*, *Szele József*, és hivatalból *Balázs Flóra* alelnök és *Szieben József* főtitkár, akiknek egyben a felhatalmazás oly irányban is megadott, hogy ha esetleg alkalmas ingatlan adódnék, azt le is köthetik. *Deák Mária* titkárnő felolvasta az új tagok névsorát, amit az igazgatóság egyhangulag vett tudomásul. Az ülés napirendje ezzel kimerült, az elnök az ülést bezárta.

Szüreti ünnepélyünkről szóló tudósításunkat — helyszüke miatt — jövő számunkban közöljük.

Füüdösök hirei.

Házasság. Szilvágyi *Benárd Baba* — szövet-ségünk elnökének vitéz szilvágyi *Benárd Ágost dr.* főorvos urnak leánya — vitéz *Nagy Iván dr.* urral 1927. október hó 12-én örök hűséget esküdött. A jó Isten áldását kérjük az új pár frigyré.

Hivatalos óra. Szakegyesületünk elnöksége minden csütörtörtökön este 7— $\frac{1}{2}$ 9 óráig tartja hivatalos óráit. E napokon az elnökség az új tagokat is felveszi. A szakegyesület régi tagjai a napnak bármely órájában rendezhetik tagdíj hátralékukat.

Köszönet nyilvánítás. Lapunk szerkesztőségbe alólirott az alábbi sorokat küldötte be:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Az Egészségügyi Alkalmazottak Lapjának legutóbbi számában nagy gyászom alkalmából igen meleg megemlékezést olvastam.

Kérném kedves Szerkesztő Ur ezen végtelen bánatom alkalmából kifejezett együttérzéséért őszinte köszönetemet tolmácsolni.

Öszintén üdvözli

kész hive:

dr. Mandler Ottó

Betegápolók hirei.

Halálozás. Özv. *Rajnai Vilmosné* született *Jeney Ilona* — lapunk szerkesztőjének és egyesületünk szeretett orvoselnökének *Rajnai Béla dr.* főorvos urnak édesanyja — életének 76-ik évében, f. évi október hó 25-én, hosszas betegeskedés után elhunyt. A hársadalom szegényei, elhunytával feledhetetlen jöltevőjüket veszítették benne, mert fáradságot nem ismerő szorgalommal varrt és gyűjtött számukra és a megszorultakat segítette mint évtizedek óta a „*Tabitha*” jótékony nőegyesület választmányi tagja is. Temetése folyó évi október hó 27-én délután 4 órakor volt a III. kerületi temető halottas kápolnájából, mely alkalomból az ág. hitv. evang. egyház szertartása szerint beszenteltetett és ugyanazon temetőben örök nyugalomra helyeztetett. Egyesületünk tagjai nagy számban vettek részt a temetésen és kegyeletünk jeléül koszorút helyeztünk az elhunyt sírhantjára. Béke hamvaira!

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete f. évi október hó 12-én tartotta meg rendes havi ülését. Az egy-két tag kivételével megjelent tagokat, az ülést vezető *Balázs Flóra* alelnökönö meleg-hangon üdvözölte és a határozatképességet meg-

Felelős kiadó: Szieben József.